

σαρκινῶν αἰσθημάτων καὶ παρουσιάζει τὴν Σαλώ-
μην Μαινάδα λυσσῶσαν ἐξ ἔρωτος ὑλιστικοῦ, τὴν
μητέρα τῆς μὲ τίγρεως ἐνστικτα καὶ τὸν Ἡρώδη
φλεγόμενον ἀπὸ αἱμάτων τοῦ οἴνου καὶ ὁρμᾶς ζω-
δεις. Ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξε καλὴ, ἀν καὶ εἰς τὸ ἔργον
αὐτὸ παρομοιωθεῖς πολλὰ δυσχέρεται εἰς τὴν ἀπό-
δοσιν παθῶν ἐξόχως τραγικῶν. Ὁ κ. Φύρστ εἶχε
στιγμὰς δραματικῆς ἐξήρσεως μεγάλας· ὁ κ. Τρι-
χᾶς ὡς Ἰωχανάν πικρονόστη τὸν χαρακτήρα τοῦ
προφήτου· ἡ κ. Νίκα κατέβαλεν ὅλας τὰς προσπα-
θείας τῆς ὅπως συγκρατήσῃ εὐπροσώπως τὸν βαρὺν
ρόλον τῆς Σαλώμης, ὃν υποδύονται αἱ μεγαλειότεραι
καλλιτέχνιδες ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ μετάφρασις ὁμαλὴ,
ἀλλ' εἶχε καὶ μερικὰς μιλλιχροειδεῖς λέξεις, αἱ ὁ-
ποῖαι προσετέθησαν ὡς ἀναφυκτικὰ εἰς τὸ ἀσφικτι-
κὸν ἐκ συγκινήσεως κοινόν.



ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οἱ ἐταῖροι τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλικῆς Ἀρχαιολογικῆς
Σχολῆς κ. κ. Ἀρθούρος Οὐὶς καὶ Ὁάλεμ Ντὼν ἐνο-
γοῦν ἀνασκαφὰς εἰς Ἀλμυρὸν πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ναοῦ
τῆς Ἰωνίως Ἀθηνᾶς.

★

Οἱ καθηγηταὶ τῶν ἐν Λιθερπούλῃ καὶ Φιλαδελφεῖᾳ
πανεπιστημίων ἀπὸ δύο ἐτῶν προδόντες εἰς ἀνασκα-
φὰς ἐπὶ τῶν μεθορίων Νουβίας καὶ Αἰγύπτου ἀνεκά-
λυψαν πολυτιμώτατας ἀρχαιοτάτας ἀποδεικνύουσας
τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐλληνοαιγυπτιακοῦ πολιτισμοῦ
καὶ εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς μεγάλης ταύτης χώ-
ρας, ἥς ἡ ἐπιφανεία ἐξισοῦται πρὸς ὁλόκληρον τὴν
τῆς Εὐρώπης. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἀποδει-
κνύεται, ὅτι περὶ τοὺς πρώτους καὶ δευτέρους καταρ-
ράκτας τοῦ Νεῖλου ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ ὑπῆρχον συνοι-
κισμοί, ἐξ αὐτῶν δὲ ἀπέμειναν πολυτιμώτατα ἔχνη,
οἶον οἰκήματα, ἔπιπλα, καὶ πλείστα ὅσα ἀγάλματα
καὶ ζωγραφίαι. Ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν οἰκιῶν διεσώ-
θησαν σχέδια γεωμετρικὰ καὶ εἰκόνες ζώων καὶ
φυτῶν.

★

Τὰ μέλη τῆς Ἀγγλικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς
τῶν Ἀθηνῶν, ἅτινα ἀνασκάπτουν ἐν Σπάρτῃ ὑπὸ
τὰς ὁδηγίας τοῦ κ. Ντῶκινς, γυμνήσαν νὰ κάμω-
σιν ἀνακάλυψιν μεγίστου ἐνδιαφέροντος. Εἰς τὸν
περίβολον τοῦ ναοῦ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος καὶ ἐν
μέρει ὑπὸ τὸν ναὸν τοῦ ἔκτου αἰῶνος τὸν ἀποκαλυ-
φθέντα τῷ 1906 εὑρον μικρότερον ναὸν χρονολογού-
μενον ἀπὸ τοῦ ὀγδόου ἢ ἐνάτου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος.
Τὸ πανάρχαιον ἱερόν, τὸ ὁποῖον ἀνψοδομήθη ὅπως
περιλάβῃ πρωτογόνου τέχνης ξύλινον ὁμοίωμα τῆς
θεᾶς, εἶνε ἐστεγασμένον μὲ χρωματιστὰς κεράμους
καὶ ὠκοδομημένον μὲ ὠμάς πλίνθους συγκρατούμε-
νας ἐντὸς ξυλίνων σκελετῶν. Τὸ ὅλον δὲ στηρίζεται
ἐπὶ βάσεως μὴ ἐφηρμοσμένων λίθων καὶ πλακῶν.
Ἡ λιθοδομὴ τῆς βάσεως μόνον σώζεται. Ἀλλ' εὐ-
ρέθη σκεπασμένη μὲ ἐρείπια καὶ πλίνθους.

Ἐπὶ τοῦ τοίχου ὑπάρχουν εἰς κανονικὰ διαστή-
ματα κοιλώματα διὰ τὰ στηρίγματα τῆς τοικοποιίας
καὶ ἀντιστοιχοῦς πρὸς ταῦτα ἐπὶ τοῦ δαπέδου λίθινα
στηρίγματα ἢ βάσεις διὰ τοὺς ξυλίνους στύλους τοὺς
ὑποβασιζόμενους τὴν ὀροφήν.

Τὸ οἰκοδόμημα καλύπτεται ἐν μέρει ἀπὸ τὸν ἑτε-
ρον γειτονεῦντα νῶον. Ὡς ἐκ τούτου δὲ αἱ διαστά-
σεις του δὲν δύνανται ἐπακριβῶς νὰ καθορισθῶσιν.
Ἦτο ὅμως χωρισμένος κατὰ μῆκος ὑπὸ σειρᾶς ἢ σει-
ρῶν ξυλίνων στύλων.

Εἶνε συμμετρῶς τοποθετημένος πρὸς τὸν μέγαν βω-
μὸν τὸν πέρυσιν ἀνακαλυφθέντα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου χω-

ρίζεται δι' ἐκτάσεως ἐπεστρωμένης μὲ μικροὺς χά-
λικας.

Ὁ νεωστὶ ἀνακαλυφθεὶς οὗτος πανάρχαιος ναῖσκος
ἐνέχει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ὡς παρέχων ἰδέαν καὶ
τύπον τοῦ πρωτογόνου δωρικοῦ ἱεροῦ. Εἶνε δὲ προ-
φανὴς ὁ ἀρχαιότερος μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθεὶς Ἑλ-
ληνικὸς ναός. Ἡ θέσις του εἶχεν ἐπακριβῶς ἐκ τῶν
προτέρων καθορισθῇ ὑπὸ τῶν ἀνασκαπτόντων ἐπι-
στημόνων, ὀδηγουμένων ὑπὸ τῆς συμμετρικῆς του
σχέσεως πρὸς τὸν μέγαν βωμὸν καὶ ὑπὸ τῶν ἐπαλλή-
λων στρωμάτων τῶν ἀφιερωμάτων.

Ταῦτα ὁμοιάζουν πρὸς τὰ ἀνευρεθέντα εἰς προη-
γούμενα ἔτη· ἡ σειρὰ ὅμως ἐπλουτίσθη ἤδη δι' ἀρι-
θμοῦ τινος ὠραῖα εἰργασμένων ἐξ ἐλεφαντόδοντος λε-
όντων κατασπαρσασάντων τὴν λείαν των καὶ δι' ἐλε-
φαντίνου ἐπίσης δισκίου τῆς ἐδδόμης ἑκατονταετηρ-
δος παριστάνοντος ἐπικηδεῖον σκηνὴν μὲ πλήθος
συνοδῶν.

★

Ἡ «Ἑσπερινὴ Σημαία» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει
σπουδαιοτάτην ἐπιστολὴν ἀγγλοῦ τινὸς μηχανικοῦ,
ἀποκρύπτοντος τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καθ' ἣν πρὸ τινων
ἐτῶν ἀνευρέθη πλησίον τῆς ἀρχαίας Σιδῶνος χαλκοῦν
ἄγαλμα, ὅπερ εἶνε τὸ γνήσιον καὶ πρωτότυπον ἄ-
γαλμα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Κατὰ τὸν ἐπι-
στολογράφον τὸ ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Λονδίνου ἄγαλμα
εἶνε ἀντίτυπον. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1898, λέγει ἡ ἐ-
πιστολὴ, ἐργάται τινές, ἐνῷ διενήργουν ἀνασκαφὰς ἐν
τοῖς πέριξ τῆς Σιδῶνος ἀνεῦρον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας
τοῦ ἐδάφους ὀξειδωμένον τεμάχιον μετάλλου 90 ἐ-
κατοστομέτρων μήκους καὶ 35 πλάτους. Ἰταλὸς
συνλέκτης ἀρχαιοτήτων ἡγόρασε τὸ τεμάχιον τοῦτο
ἀντὶ 140 φράγκων χρυσῶν καὶ ἔδωκεν αὐτὸ πρὸς κα-
θαρισμὸν εἰς τὸν συντάκτην τῆς ἐπιστολῆς.

Μετὰ ἐν ἔτος εὐσυνειδήτου ἐργασίας ὁ μηχανικὸς
ἐπιστολογράφος μετὰ πολλῆς ἐκπλήξεως ἐπέστη ὅτι
εἶχε πρὸ αὐτοῦ ἐν ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μή-
λου. Τὸ ἄγαλμα εἶνε ἐκ χαλκοῦ, ὕψους 60 ἐκατο-
στομέτρων. Ὁ ἰταλὸς συνλέκτης ἀρχαιοτήτων, ὅμως
ὡς εἶδε τὸ ἄγαλμα τοῦτο, ἐβεβίβασεν ὅτι ἦτο γνή-
σιον πρωτότυπον τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου καὶ ὅτι
τὸ ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Λονδίνου ὑπάρχον ἦτο ἀπλού-
στατα ἀντίτυπον ἐν μεγεθύνσει. Τὸ ἄγαλμα παριστᾷ
Ἀφροδίτην, εἰς τοὺς πόδας τῆς ὁποίας εὐρίσκεται
εἰς μικρὸς ἔρω μὲ ἀναπεπταμένας πτέρυγας. Ὁ δε-
ξιὸς βραχίον τῆς Ἀφροδίτης ὁπτεύει τὴν κεφαλὴν
τοῦ ἔρωτος καὶ ὁ ἀριστερὸς εἶνε τεταμένος πρὸς τὰ
κάτω. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀγάλματος εἶνε πλουσιώ-
τατος συνλέκτης ἀρχαιοτήτων, οὐδόλως σκεπτόμε-
νος νὰ πωλήσῃ αὐτό.

★

Ὁ κ. Δαῖρπφελδ προέβη εἰς τὴν ἀνασκαφὴν
τοῦ μεταξὺ Ζαχάρως καὶ Κακοβάτου μέρους τῆς περι-
φερείας Καλύδων πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀρχαίας Πύ-
λου. Ἦρξατο σκάπτων εἰς τὰ ἐνδότερα τὸν πέρυσιν
ἀνακαλυφθέντα τάφον τοῦ Νέστορος ὡς καὶ ἕτερον
παρὰλλῆλως κείμενον, ἐνθα ἀνεῦρε διάφορα ἀγγεῖα
χρωματιστὰ καὶ μικρὰς περόνας ἐπικρύστους τὴν κε-
φαλὴν, χρησιμοποιομένους εἰς τὰ ξίφη.

Ὁ κ. Δαῖρπφελδ θὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἀνασκαφὰς ἐπὶ
τῶν δύο λόφων, ὅπου τὰ ἀνάκτορα καὶ ὁ τάφος τοῦ
Νέστορος καὶ ὅπου φρονεῖ ὅτι θὰ ἀνεῦρῃ τὰ θεμέλια
τῆς ἀρχαίας Πύλου. Εἰς τὴν Καλύδωνα ἀνευρέθησαν
ἀρχαῖοι τάφοι. Ὁ κ. Δαῖρπφελδ προσεχώσῃ θὰ ἀπέλθῃ
εἰς Μοιράκαν τῆς Ὀλυμπίας, ἐνθα φρονεῖ ὅτι ὑπάρχει
ἡ ἀρχαία Πίσσα καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λευκάδα πρὸς ἐνέ-
ρειαν ἀνασκαφῶν.

★

Ὁ κ. Ἀδαμντιῦ εὗρε τὰς ἐν Ζακύνθῳ ἀρχαιο-
τητας κατωτέρας μὲν τοῦ δημιουργηθέντος θορύβου,
ἀξίας ὅμως προσοχῆς καὶ προστασίας.

Π Ι Ν Α Κ Ο Θ Η Κ Η

Ὅ,τι κυρίως προέχει εἶναι αἱ διάφοροι ἀγιογραφίαι, αἱ παριστῶσαι σκηνὰς ἐκ τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης ὅπως ἰδιαιτέρας τεχνοτροπίας, ἀκμασάσης ἐν τῇ νήσῳ κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα. Ὁ κ. Ἀδαμαντίου περετῆρησεν ὅτι εἰς τὴν Ζακύνθον ἤκμασε κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα μία σχολὴ ζωγράφων ἰθαγενῶν, ἣτις ἐκόσμησε τοὺς ὁ θαλάσσιους ναοὺς μετὰ ἔργα ἐνθυμιζόντα τὴν ἰταλικὴν τεχνοτροπίαν. Εἶνε δηλαδή μία μικρὰ ἀναγέννησις, ἣτις ἐλαμψεν ἐν Ζακύνθῳ ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς συμπίπτει μετὰ τῶν Βενετῶν καὶ τῆς γειτνιασῆς πρὸς τὴν χώραν αὐτῶν.

Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὴν νεωτερίζουσαν αὐτὴν τέχνην ἀνεπτύσσεται καὶ ἡ Βυζαντινὴ παράδοσις, ἀλλὰ μετὰ περιστῆ: ἐλευθερίας, καθόσον ὑφίστατο ἐξ αὐτῆς τὴν ἐπίδρασιν.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχουσιν ἐν Ζακύνθῳ καὶ 2-3 Ναοὶ ἔχοντες κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ἀδαμαντίου ἀνάγκην ὑποστηρίξεως, καθόσον παρουσιάζουν προσόψεις ἐξαιρετικὰς διὰ τὰ κιονόκρανα καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν γεγλυμμένας παραστάσεις, αἵτινες προτόφεις, ὁμοιάζουν καταπληκτικῶς μετὰ ὡραιότητάς προσόψεις ναῶν ἰταλικῶν πόλεων.

★

Κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Δαϊρπελδ ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀλτεϊ τῆς Ὀλυμπίας ἀνασκαφὰς ἀνεκαλύφθησαν μετὰ τοῦ Ἡραίου, Πελοπείου, Μητρῶου καὶ Βωμοῦ τοῦ Διὸς οἰκίσκοι προϊστορικῆς ἐποχῆς (2,000 π. Χ.) ἔχοντες τὴν μίαν τῶν στενῶν πλευρῶν ἡμικυκλικήν, ὅτι δὲ ἀνάγονται εἰς προϊστορικοὺς χρόνους τὰ ἀνωτέρω οἰκήματα, ἐνισχύει πλῆθος πηλίνων ἀγγείων εὑρεθέντων ἐν αὐτοῖς, ποικίλων σχημάτων γεωμετρικοῦ ρυθμοῦ ὡς καὶ λίθινά τινα ἔργα λεῖτα ἀναγόμενα εἰς τὴν λιθινὴν ἐποχὴν. Ἐκτὸς αὐτῶν ἀνεκαλύφθησαν ἐν τῇ ΒΑ γωνίᾳ τοῦ Πελοπείου εἰς πῆθος περιέχων ὅστ' αὐτῶν μικροῦ παιδός, πηλῖνα καὶ χαλκᾶ εἰδώλια καὶ ὅστ' αὐτῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων.

Ἐπίσης εὑρέθη ἐν τῷ Πρυτανεῖῳ εἰς ὀλίγον βάθος ὑπὸ τὰ θεμέλια αὐτοῦ οἰκοδόμημα ἑλληφειδές, ἄγνωστον εἰς τί χρησιμεῖον ἴσως ἦτο τάφος. Καὶ ἐπὶ τοῦ στήκου τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς, εἰς βάθος τριῶν περίπου μέτρων, εὑρέθησαν πηλῖνα ἀγγεῖα προϊστορικῆς καὶ αὐτὰ ἐποχῆς καὶ τινα ὅστ' αὐτῶν ζώων καὶ ἀνθρώπων. Ἐκ τῶν ἀνακαλυφθέντων τούτων εὐρημάτων ἐνισχύεται ἡ γνώμη τοῦ κ. Δαϊρπελδ, ὅτι πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἡραίου ὑπῆρχεν ἐν τῇ Ἀλτεϊ ἄλλοτε εἰς προϊστορικοὺς χρόνους ἱερὸν ἴσως καὶ συνοικισμὸς τις. Πρὸς τὴν ἀνωτέρω γνώμην ἀντετάσσεται ὁ Φουρτβαϊγκλερ

★

Ἐπὶ τινος βράχου ἐγγὺς τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἐν Κλεισούρᾳ μονῆς τῆς Ἀγίας Ἐλεούσης ἀνεκαλύφθη εἰκὼν ἀρχαιοτάτη, παριστῶσα τὴν Θεοτόκον καθήμενὴν ἐπὶ θρόνῳ καὶ κρατοῦσαν τὸν Ἰησοῦν, ἐκατέρωθεν δὲ λιτανεύουσιν ὄρθιοι οἱ ἀρχάγγελοι Γαβριὴλ καὶ Μιχαήλ.

★

Παρὰ τὸν Πορτετὸν τῆς Λακρίσης ἀνευρέθη μεγάλη ἀρχαία πλάξ ἐνεπιγραφος μήκους δύο περίπου μέτρων. Ἐπ' αὐτῆς εἶνε ἀναγεγραμμένοι περίπου ἑκατὸν στίχοι, εἰκάζεται δὲ ὅτι τοῦτο εἶνε ψήφισμα πόλεως τινος, ἴσως τῆς τῶν Γόννων ἢ τῆς Ἐλατείας, ἀναγόμενον εἰς τὰ 200 π. χ.

★

Ἐν Φλωρεντίᾳ συνέστη ἐταιρεία ἀρχαιολόγων καὶ λογίων πρὸς ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν ἐν Αἰγύπτῳ πρὸς

ἀναζήτησιν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν παύρων. Μεγάλαι δωρεαὶ ἐξησφάλισαν τὰς ἀνασκαφὰς ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

— Αἱ ἀνασκαφαί, τὰς ὁποίας ἐνεργεῖ πρὸς μνημῶν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Αἰγύπτου ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς Σκιαπαρέλλι ἐξακολουθοῦν. Πολλὰ φέρετρα ἀνεκαλύφθησαν περιέχοντα δοχεῖα, κοσμήματα καὶ σκεύη. Εἰς ἑκάστων δὲ φέρετρον εὑρέθη καὶ τὸ ἀγαλμα τοῦ νεκροῦ ἐκ ξύλου.

★

Εἰς τὸν βυθὸν τῆς λίμνης τοῦ Νίμι, εἰς τὴν Ἰταλίαν, εὑρίσκεται μία ἀρχαία τριήρης πολυτελεστάτη, ἥ ὅποια ἐχρησιμοποιεῖτο ὑπὸ τοῦ Νέρωνος διὰ τοὺς περιπάτους, τοὺς ὁποίους ἐκινῶμεν εἰς τὴν λίμνην αὐτὴν.

Ἐνίοτε ἀποσπῶνται τεμάχια ἐκ τῆς τριήρους αὐτῆς, τὰ ὅποια ἀνέρχονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς λίμνης.

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις διώρισεν ἐπιτροπὴν μηχανικῶν, ἵνα ἀποφανθοῦν πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐξαχθῇ ἡ τριήρης ἐκ τῆς λίμνης, προέτειναν δὲ οὗτοι τὴν ἀποσῆρανσιν τῆς λίμνης.

★

Τὸ Μουσεῖον τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογ. Ἐταιρείας ἀπέκτησε τεμάχιον τοιχογραφίας τοῦ ἐν Αἴνῳ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὅστις ἀνηγέρθη ἐπὶ Μανουὴλ καὶ Ἑλένης τῶν αὐτοκρατόρων, γονέων Ἰωάννου Η' τοῦ Παλαιολόγου τοῦ παραστάντος ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδῳ καὶ τοῦ Κωνσταντίνου ΙΑ' τοῦ Παλαιολόγου.

Ἐπὶ τοῦ τεμαχίου τούτου τῆς τοιχογραφίας ἐστὶ γεγραμμένη ἡ ἐπιγραφή, ἐν ᾗ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν αὐτοκρατόρων Μανουὴλ καὶ Ἑλένης, πρὸς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου Ἰωσήφ τοῦ εἰς Φλωρεντίαν διὰ τὴν σύνοδον μεταβάντος καὶ τῷ 1439 ἐκεῖ ἀποθανόντος.

★

Κατὰ τὰς ἐν Σάμῳ ταραχὰς διηρηπάγη καὶ τὸ μικρὸν νομισματικὸν μουσεῖον τῆς πρωτεύουσος.

★

Τὸ Ἑθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον ἀπέκτησεν ἀγαλμάτιον ἐκ πηλοῦ ἐρυθρωποῦ εὑρεθὲν παρὰ τὴν Μονεμβασίαν εἰς θέσιν «Ἀγγελάκι» ἀντικρὺ τῆς Μήλου. Ἐνθυμιζει τὸν τύπον τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου, ἰδίως κατὰ τὸν θώρακα καὶ τὰ γόνατα κατ' ἀπομίμησιν ἐλευθέραν τοῦ ὁποίου πάντως κατεσκευάσθη καὶ συνεπῶς λύει τὸ μέγα ζήτημα τῆς συμπληρώσεως τῆς Ἀφροδίτης ἐκείνης, ἣτις ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς εὑρέσεως τοῦ πηλίνου ἀγαλματίου θὰ ἐκράτει ἐν τῇ ἀριστερᾷ μικρὸν στρογγύλον κάτοπτρον.

★

Εἰς τὴν Καμάριζαν τοῦ Λαυρίου εὑρέθη τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἀγαλμα μεγάλης ἀξίας, ὅπερ ὑπὸ τῶν εὑρετῶν ἐπωλήθη ἀντὶ 6000 δρ. εἰς ἀρχαιοκαπηλοὺς, οὗτοι δὲ τὸ ἐπώλησαν εἰς Γερμανίαν ἀντὶ 100,000 μάρκα. Τὸ ἀγαλμα εἶναι τοῦ Δ' ἢ Ε' αἰῶνος, παριστᾷ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα κρατοῦντα λύραν καὶ ἡγούμενον τῶν Μουσῶν, ὕψους 2 1/2 μέτρων καὶ τέχνης ἐξαισίας. Ἡ ἀξία αὐτοῦ ὑπολογίζεται εἰς ἓν ἑκατομύριον.

★

Παρὰ τὴν Σμύρνην ἀνευρέθη ἀγαλμάτιον ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, ὅπερ ἐστάλη εἰς τὸ Μουσεῖον Κωνσταντινουπόλεως.

